

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana

Data 13 de juliol de 2008

La MAT a comarques

[XAVIER VALLÈS. CAMALLERA \(ALT EMPORDÀ\).](#)

A comarques la MAT no la vol ningú, que quedi clar. Però si veritablement no hi ha res a fer, si hem de reconèixer que els interessos de les grans companyies elèctriques són més forts que els drets legítims de les persones, que mentre els governs francès i espanyol fan els seus tractes en una comunitat, Aragó, que es va negar a acceptar la MAT al seu territori (el Grau), l'administració catalana en lloc de defensar els seus contribuents mira cap a un altre costat... Llavors, i com a mal menor, que almenys sigui soterrada, que segueixi una infraestructura (TAV, AP-7...) i que tingui respecte pels ciutadans i el territori. Perquè tots a comarques coneixem gent afectada pel traçat de la línia. És un trist inventari de desgavells que inclouen l'impacte greu sobre un paisatge verge i el pas davant de casa teva, fins a l'enfonsament clar de negocis i propietats. Perquè qui voldrà enviar els seus fills de colònies a un casal que té una línia MAT al costat? Per què es va incentivar des de la Generalitat el turisme rural en uns paratges sentenciats? Els responsables de la infraestructura, emparant-se en lleis franquistes, es neguen a soterrar-la, perquè els surt massa car, queda clar que el negoci comporta no tenir gaires despeses «mediambientals», i per això les indemnitzacions són ridícules. Mentrestant llegim que, segons La Moncloa, «tot i que hi ha més tram per soterrar a la banda nord-catalana, el govern espanyol estaria disposat a pagar-ne el 50% del cost». És a dir, el govern espanyol pagarà els diners que calgui per soterrar la MAT a l'Estat francès, mentre que al nostre territori es farà de la pitjor manera possible. La desafecció cap als nostres polítics és una realitat. Potser la voluntat d'independència no és un sentiment, sinó una constatació, però no només de l'Espanya colonial, també dels nostres dirigents, que, nacionalistes o no, destrossen el país amb un entusiasme impropri dels postulats que teòricament defensen.